

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

LXXI. Absolvuntur electores Decani Ecclesiæ Bisuntinæ a censuris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

LXXI.

Absolutio Marci de Valimbert, Joannis Chastignet, Claudii Francisci Dorival, & Philippi Louver Canonicoꝝ Ecclesiæ Bisuntinæ. a censuris, & pœnis per eos incurſis, ex causa temerariæ electionis Decani dictæ Ecclesiæ, contra mandata Alexandri VII., attentæ eorum poenitentia.

Venerabili Fratri Antonio Archiepiscopo Bisuntin.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. **A**lias postquam fel. rec. Alex. PP. VII. prædecessor noster Metropolitanæ Ecclesiæ Bisuntinæ. Pastoris solatio tunc destituta, tunc in humanis agentem Joannem Jacobum Fauche de Domprel, qui Decanatum primam post Pontificalem in eadem Ecclesia Dignitatem obtinebat, in Archiepiscopum, & Pastorem Apostolica auctoritate præfecerat, ac Decanatus dignitatem hujusmodi Apostolicæ provisioni affectum sibi specialiter reservaverat, & hujusmodi reservationem Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ per quasdam suas in forma Brevis die 26. Februarii 1661. expeditas literas insinuaverat, illosque monuerat, ut personas optime meritas, & servitio Dei, Ecclesiæque aptiores sub suo testimonio eidem Alexandro prædecessori referrent, quarum uni ea Dignitas probe conferri posset, prout ipse Alexander prædecessor se, omni personarum acceptatione postposita, collaturum assecuraverat. Illis interea specialiter inhibens, ne quod circa dictum Decanatum, aut Decani electionem agerent, vel attentarent, cujuscumque præsentis facultatis, Indulti, Privilegii, & consuetudinis, vel alio titulo, nisi eorum iuribus (si quæ prætenderent) ad audientiam ejusdem Alexandri prædecessoris relatis, ipsiusque Alexandri prædecessoris declaratione, atque institutione expectata, quæ præcedente cognitione, & deliberatione matura, ad ipsorum notitiam delata fuisset: Declarando irritum, & inane quidquid fecus in præmissis ab eis, vel aliquo, seu aliquibus eorum quomodocumque, & qualitercumque contingeret fieri, vel attentari.

Alexand. VII. Decanum Ecclesiæ Bisuntinæ in illius Archiepiscopum præfeci reservata provisione Decanatus S. Sedi.

Hanc reservationem insinuavit Capitulo, monuitque ut ei referrent personas, quarum uni d. Decanatus conferri posset.

Eidem Capitulo inhibet, ne quid de super attentet.

Capitulum eidem Pontifici unanimes obedientiam proficitur.

Idem Pontifex committit quatuor Prælatos examina Jurium d. Capituli.

Capitulum dein devenit ad Electionem Decani.

§. 2. Literis hujusmodi per eos receptis, Capitulo, & Canonicis prædicti specialem Nuntium ad dictum Alexandrum prædecessorem miserant Claudium Antonium Reud, ex eorum gremio delectum, qui ipsius Alexandri prædecessoris præsentatus conspectui, literisque Capituli redditis, quæ die 26. Aprilis ejusdem anni datæ fuerunt, per quas suam erga eundem Alexandrum prædecessorem, & Apostolicam Sedem devotionem, & obsequium contestantes ipsius Alexandri prædecessoris mandatis super præmissis unanimes obedientiam profitebantur, benigne exceptus, ac subinde quatuor Romanæ Curia Prælatos doctrina, & integritate præstantes informare jussus fuerat, ut eorum auditis votis certius reciperet Justitiæ complementum.

§. 3. Verum interea dum hæc coram præfato Alexandro prædecessore agerentur, convocato Capitulo nonnulli ex eis majorem forsitan tunc interessentium partem constituentes, non attentis ejusdem Alexandri prædecessoris mandatis, inhibitionibus, atque Decretis, nullaque ad ipsum Alexandrum prædecessorem delata, & in ejus audientia pendens cognitionis ratione habita ad electionem Guillelmi Humberti a Præcipiano Archidiaconi Majoris cum eis præsentis, & satagentis in ejusdem Ecclesiæ Decanum proſilire, ac illum in possessionem dictæ Dignitatis Decanatus, ejusque bonorum,

& jorium immittere, immo verius intrudere, locumque in Choro assignare nulliter, perperam, & temerarie ausi fuerant: ideo memoratus Alexander prædecessor, præmissis omnibus attente perpensis, auditisque etiam præfatis Prælati, ac toto negotio mature considerato, attendens detestabilem hujusmodi dictorum Canonicoꝝ temeritatem, & petulantiam gravissimis quidem canonicis quibuscumque pœnis justissime puniendam, ne Apostolicæ Sedis Majestas, ab omnibus, præsertim autem Ecclesiasticis personis maxime veneranda, contemneretur impune, & Ecclesiasticæ disciplinæ observantia pernicioso inquinaretur exemplo, legum tamen severitatem Apostolicæ lenitatis moderatione temperare volens, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblata petitionis instantiam, sed de sua mera deliberatione, & certa scientia, per alias suas in simili forma Brevis die 5. Decembris ejusdem anni 1661. emanatas literas, declaravit, electionem prædicti Decani ac omnia, & singula circa eam acta, & gesta, & possessionem, seu verius intrusionem, ac cætera quæcumque subsecuta, nullam penitus, & attentatam, nullaque, & attentata, & nullius roboris, & momenti fuisse, & esse, neque in quovis Judicio tam petitorio, quam possessorio etiam summariissimo, & meri facti prodesse, atque attendi posse, vel debere, sed eundem Decanatum adhuc vacare, ut prius vacabat per promotionem præfati Joannis Jacobi ad dictam Ecclesiam Bisuntinam, sublata cuicumque aliter judicandi, decernendi, & interpretandi potestate, irritum proſus, & inane decernens quidquid fecus fieri, decerni, atque attentari contingeret.

D. Pontifex hanc electionem irritat, & annullat.

§. 4. Insuper dicto Guillelmo Humberto a Præcipiano tanti facinoris auctori, Promotori, seu Fautori nullum omnino in dicta Dignitate, neque illius possessione, vel quasi jus, neque ad eam acquisitum fuisse, vel acquiri potuisse, sed ipsum perpetuo inhabilem, & incapacem ad præfatum Decanatum, & alia quæcumque Ecclesiastica Beneficia, quocumque etiam novo titulo, causa, vel prætextu obtinendum, & possidendum effecit, reddidit, decrevit, & declaravit, ut in eo, in quo sua ambitione deliquerat, condigna animadversione puniretur, & facinoris sui detestabilem memoriam jugiter detestaretur.

Electum Decanum inhabilem in Decanatum, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica declarat.

§. 5. Illi eadem auctoritate specialiter mandans, ut statim habita posteriorum literarum hujusmodi intimatione, quam si ille in Civitate Bisuntina præsens non esset, domi ejus habitacionis, & ad valvas Cathedralis Ecclesiæ validam, legitimam, ac sufficientem perinde ac si personaliter facta fuisset, fore decrevit, a possessione, seu potius occupatione, aut intrusione dict. Decanatus, ac ejus bonorum, & Jurium recedere, illamque liberam proſus dimittere, & relinquere, neque ad eam amplius redire, reverti, vel accedere, illosque fructus, redditus, vel proventus exigere, vel etiam a sponte dantibus accipere auderet per se, vel per alium, aut alios quovis contra hujus interdicti, atque Inhibitionis præceptum, sub pœna excommunicationis eo ipso incurrendæ, cujus absolutionem sibi tantum, & successoribus suis reservavit.

Mandat eadem Decano sub pœna excommunicationis late sententiæ a possessione d. Decanatus, & bonorum, & Jurium recedere.

§. 6. Et nihilominus, si mandatis hisce intra terminum novem dierum ab intimatione illi (ut præmissum est) faciendâ, quorum tres pro primo, alios tres pro secundo, & alios tres pro ultimo canonico, & peremptorio termino assignavit, prompte, & humiliter non paruiſſet, vel ausu temerario per se, vel alios quæcumque auctoritate, medio, causa, vel prætextu ausus fuisset aliquatenus se opponere, contraire, vel promptam obedientiam differre, ultra prædictâ excommu-

Quatenus non pareat, ulterius mandat invocato brachio faculari ab ipso Decanatu expelli.

nicationis

Extendit
dict. excom-
municatio-
nem ad quos-
cumque, d.
Decano con-
tra præmissa
auxilium, fa-
vorem, vel as-
sistentiam
præstantes.
Electum, &
Electores ab
Ordine, &
Officio sus-
pendit cum
privazione
fructuum be-
neficiorum.

De dd fructi-
bus, & distri-
butionibus
disponit.

Sibi reservat
facultatem
auctendi d.
pœnas.

Intimatio
dd. literarum
facienda ele-
cto, & Ele-
ctoribus.

Contraven-
tio dd. litera-
rum tam ex
parte Electi,
quam Electo-
rum.

Reportarunt
absolutio-
nem cum
reincidentia
a suffraganeo
Bisuntino.

nicationis incursum, exinde invocato etiam, si opus foret, brachii Sacularis auxilio, illum amoveri, ejici, & expelli mandavit, & quoscumque illi contra præmissa auxilium, favorem, vel assistentiam tam in iudicio, quam extra præstantes, ut eadem literæ suam plenariam executionem non haberent, aut executio hujusmodi aliquatenus differretur, aut retardaretur, eandem excommunicationem, eo ipso incurere decrevit.

§. 7. Præterea eundem Guillelmum Humbertum, & singulos alios Canonicos, & quemlibet eorum, qui in ejus electionem per se ipsos, vel Procuratores consenserant, ac vota dederant, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum suspendit, necnon eorum singulos ad suum, & Sedis Apostolicæ Beneplacitum privavit voce activa, & passiva, & omnibus fructibus earum præbendarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum (si quæ obtinerent) quos per Episcopos, & Ordinarios Locorum in quibus eadem Præbendæ, & Beneficia consistebant, in Pauperum elemosynas distribuere, & erogari iussit, & quotidianis earum distributionibus, quas cæteris Ecclesiæ deservientibus accrescere decrevit: Ac ipse Alexander prædecessor sibi insuper reservavit prædictas pœnas contra eorum singulos augere, prout cujuslibet contumaciam exponere cognovisset.

§. 8. Et ne ipsi, aut aliqui eorum dd. literarum declarationis, suspensionis, ac privationis ignorantiam ullo unquam modo prætere, aut allegare possent, sed illæ omnibus publice innotescerent, commisit, & mandavit ut in virtute Sanctæ Obedientiæ Executoribus in literis hujusmodi deputatis, & eorum cuilibet in solidum, ut eandem literas, seu earum copiam manu publici Notarii transumptam, in cujus calce nomina, & cognomina præfatorum, qui electionem hujusmodi temere, & attentate facere ausi fuerant, describi, ac specificare facerent quodcumque, & toties quoties ipsæ Literæ fuissent eidem Executoribus præsentatæ illas prædicto Guillelmo, & singulis ejus Electoribus præfatis intimari personaliter, si in Civitate reperirentur, sin minus Domi eorum habitationis, & amplius in Valvis Ecclesiæ Cathedralis, seu majoris loci, in quo hæc agerentur, affigi curarent.

§. 9. Et subinde d. Alexander prædecessor, cum non sine gravi animi sui dolore accepisset, quod memorati Guillelmo Humberto a Præcipiano, & alii Canonici ejus electione, tantum abest ut paternis monitionibus, & coercitionibus hujusmodi debita humilitate morem gerentes, atque Apostolicis Mandatis reverenter (ut justum erat) parentes, ab omnibus illis actibus, qui eis, & cuilibet eorum per prædictas Alexandri prædecessoris literas expresse interdicti erant, sese penitus abstinuissent, ut etiam (quod deplorandum erat, majorique animadversione compescendum) actibus Capitalibus, cæterisque præfatis, inani forsân prætextu assertæ absolutionis ad certum tempus dumtaxat & cum reincidentia a Venerabili Fratre Episcopo Andrevillen. Ecclesiæ Bisuntin. Suffraganeo, uno Executorum in literis prædictis deputatorum per eos fucato verbalis partitionis supposito extortæ, sese intrudere, atque immiscere ausi erant, & tunc audebant, illique, & præsertim dictus Guillelmus Humbertus se ipsos ad alia Officia, munera, & forsân Dignitates eligi, ac deputari satagebant.

§. 10. Propterea idem Alexander prædecessor, qui hujusmodi ausus temerarios, & in præjudicium Apostolicæ auctoritatis tendentes nullo modo dissimulare poterat, nec debebat, motu, scientia, & deliberatione similibus dilecto filio Joanni Dorivalto Archidiacono Luxoniensi, ac Canonico Ecclesiæ, necnon Officiali Curie Bisuntin., per alias suas literas pariter in forma

Brevis die 11. Septembris 1662. expeditas iterum in virtute S. Obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis per eum nisi huic mandato pareret incurrendæ, commisit, & mandavit, ut statim atque jam dd. literas recepisset, omni prohibita mora, eundem Guillelmum Humbertum, & singulos Canonicos ejus Electores prædictis (quorum nomina, cognomina eatenus publicata non fuissent) publicari faceret, eosque a supradictis suspensionis, ac privationis, cæterisque ab eodem Alexandro prædecessore per ejus literas secundo dictas inflictis pœnis minime liberatos, nec pro liberatis habendos esse, sed quatenus a memorato Episcopo Andrevillen. sicut præmittitur, aut alias quomodocumque, & qualitercumque absoluti fuissent, in eadem pœnas incidisse, illisque adhuc innodatos, & illaqueatos esse auctoritate Apostolica declararet, & decerneret.

§. 11. Et quatenus illi se ab actibus Capitalibus hujusmodi, aut aliis, ut supra, ipsis interdictis non abstinuissent eosdem, ac singulos eorum, qui contra fecissent, necnon eos, qui illos ad actus prædictos quoquomodo ac prætextu recepissent, aut admisissent, vel propria vota, sive suffragia, per se ipsos, aut eorum Procuratores pro electione, aut deputatione ad quæcumque Officia, munera, vel dignitates illis, aut cuilibet eorum dedissent, eo ipso excommunicationis sententiam, a qua nemo a quoquam, nisi ab ipso Alexandro prædecessore, seu pro tempore existente Romano Pontifice tantum, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi posset, damnabiliter incurrisse, dicta auctoritate declararet pariter, ac pronuntiaret, & publicaret, & alias prout in ternis Alexandri prædecessoris literis præfatis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 12. Porro dictus Joannes Officialis in executionem ultimodictarum Alexandri prædecessoris literarum præfatum Guillelmum Humbertum de Præcipiano, ac Joannem Boitonset, Marcum de Valimbert, Joannem Chassignet, Claudium Faci, Claudium Franciscum Hugonet, Joannem Dorinal, Claudium Franciscum Dorival, Claudium Antonium Rend, Philippum Lounet, Joannem Baptistam Bondret, Joannem Baptistam Souvage, & Franciscum Perrinet, qui omnes antea per præfatum Episcopum Andrevillen. excommunicati affixis edictis denunciati fuerant, censuris innodatos iterum publice denunciavit.

§. 13. Et quia defuncto supradicto Joanne Jacobo Archiepiscopo præfatus Alexander prædecessor dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Bisuntin. de personæ tuæ Apostolica auctoritate providere, teque illi in Archiepiscopum præfecerat, & Pastorem, ac tibi, cui in minoribus constituto Decanatum præfatum contulisse reperiebatur, ut eundem Decanatum una cum dicta Ecclesia Bisuntin. ad beneplacitum suum retinere valeres indulserrat, cum tu Decanatum hujusmodi per aliquod tempus retinuisses, utilliusque videretur Ecclesiæ præfata fore, si Decanum Pastoralis muneris curis, occupationibusque expeditum haberet, idem Alexander prædecessor Decanatum prædictum dilecto filio Joanni de Watenille dicta auctoritate contulit, & de illo providit, qui, Decanatum ipsum de præsent obtinet.

§. 14. Tu vero (sicut ad aures nostras pervenit) pacem in Ecclesia prædicta Bisuntin. restituendi ergo, aliisque forsân ex causis ad id adductus, præfatos Guillelmum Humbertum de Præcipiano, & reliquos publice, ut præfertur, denunciatis, & forsân alios Canonicos dictæ Ecclesiæ Bisuntin. a dicto vinculo excommunicationis, quo propter præmissa innodati erant, & de præsent Alexandri prædecessoris mandato

Pontif. x sub
certis pœnis
mandat publi-
cari eos a
censuris non
fuisse libera-
tos.

Ac insuper in
eadem pœ-
nas incidisse.

Eorum Rec-
ptores, &
Fautores
mandat de-
clarari incur-
sos in excom-
municatio-
nem S. Sedi
reservatam.

Officialis Bi-
suntinus dd.
Electum, &
Electores
Censuris in-
nodatos iter-
um publice
denunciavit.

Idem Alex.
VII. d. Offi-
cialium pro-
vidit de dicta
Ecclesia Bi-
suntina cum
retentione
Decanatus il-
lius ad suam
beneplaci-
tum.

Sic provisus
ex post d. De-
canatus re-
nunciat.

Idem Ponti-
fex d. De-
canatus alteri
confert.

D. Archiep-
iscopus Bisun-
tinus publice
denunciatos,
& alios ex-
communica-
tos absolvit
sub ratifica-
tione, & ap-
probatione
d. Pontificis,

Hanc absolutionem d. Alexand. VII. Clem. IX. & Pontifex iste non approbavit, nec ratificaverunt.

S. Pontifex mandat publicari praed. denunciatos, non obstante dict. absolutione vel alia quavis, adhuc eisdem Censuris illaqueatos reperiri.

Declaratio in scriptis facta per Denunciatos.

Alia similis Declaratio facta per Procuratorem.

Omnes ut supra denunciati de huiusmodi excessibus dolent, & pro absolutione supplicant.

Absolutio a Censuris.

declarati, & renunciati fuerant, sub ratificatione tamen, & approbatione eiusdem Alexandri praedecessoris, & non aliter absolvisti, verum attempta illorum contumacia, nec dictus Alexander praedecessor, nec Clemens Papa IX. etiam praedecessor noster absolutionem huiusmodi eis sic a te impensam unquam ratificaverunt; vel approbaverunt, nec Nos illam approbavimus, vel ratificavimus, quod quidem ad omnium notitiam a te deduci volumus, ut sublata omni dubietate palam innotescat Guillelmum Humbertum de Praecipiano, & Canonicos publice denunciatos praedictos, eorumque singulos iisdem censuris, & poenis, quibus per praefatas Alexandri praedecessoris literas innodati, & de illius mandato publice fuerunt denunciati, adhuc innodatos, & damnabiliter illaqueatos reperiri, nec absolutionem a te, vel aliis forsitan quovis modo haecenus eis, vel alteri eorum impensam, illis, seu alicui eorum ullatenus suffragari posse.

§. 15. Cum autem sicut praefati Marcus de Valimbert, & Joannes Chassignet, ac Claudius Franciscus Dorinal Canonici dictae Ecclesiae Bisuntin. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi sincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apostolicae humiliter implorantes per scripturam die 3. Septembris proxime praeteriti confectam, & ab ipsis subscriptam coram Te confessi fuerint, & declaraverint, se ex animo poenitere dictae electionis ab ipsis factae die 23. Augusti 1661. de persona praefati Guillelmi Humberti Praecipiani in Decanatum majorem dictae Metropolitanae Ecclesiae Bisuntin., eamque electionem uti a Sede Apostolica damnatam damnaverint, & reproba-verint, & quantum in ipsis est retractaverint, ac omnia inde secuta contra Sedis Apostolicae iussa, imo polliciti fuerint, & juraverint, se eundem Guillelmum Humbertum Praecipianum nunquam agituros in legitimum Decanum, sed pro tali habituros memoratum Joannem de Wattenille a Sede Apostolica legitime provisum de dicto Decanatu:

§. 16. Et sicut pro parte dicti Philippi Louvet itidem Canonici eiusdem Ecclesiae Bisuntin. Nobis per dilectum filium Claudium Louvet ejus Fratrem in Romana Curia Agentem pariter expositum fuit, ipse Philippus quoque sincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apostolicae praefatae humiliter imploret, ac electionem praefatam pariter damnare, & reprobare, ac quantum in se est, cum omnibus inde contra ejusdem iussa secutis retractare, necnon se dictum Guillelmum Humbertum Praecipianum in legitimum Decanum numquam agnitum, sed pro tali dictum Joannem de Wattenille similiter habiturum polliceri, & jurare, ac mandatis d. Sedis in omnibus, & per omnia parere, & obedire paratus sit, ac proinde dicti exponentes de praenarratis excessibus plurimum dolentes, de opportuna absolutionis beneficio sibi in praemissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri sum-mopere desiderant:

§. 17. Nos qui illius vices gerimus in ter-ris, cujus proprium est misereri semper, & parcere, attendentes quod Sedis Apostolicae copiosa benignitas filiis post excessum ad matris charitatem cum humilitate recurrentibus gre-mium minime claudere, sed eos obvius ulnis amplecti consuevit, ac proinde eosdem expo-nentes specialis favore gratia prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excom-municationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati exi-stunt, ad effectum praemissorum dumtaxat con-sequendum harum serie absolventes, & absolu-tos fore censentes, supplicationibus eorum nomi-

ne Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati:

§. 18. Fraternitati tuae per praesentes commit-timus, & mandamus, ut confilio tibi de nar-tatis, eosdem Marcum de Valimbert, Joannem Chassignet, Claudium Franciscum Dorinal, & Philippum Louvet, si hoc a te humiliter petie-rint, imposita eorum singulis pro praemissis ar-bitrio tuo aliqua poenitentia salutari, repetitaque per eosdem Marcum, ac Joannem, & Claudium Franciscum, ac facta per dictum Philippum res-pective coram te declaratione poenitentiae de dicta electione per eos, ut praefertur, facta, ip-saque electione cum omnibus inde contra dictae Sedis Apostolicae iussa secutis damnata, & repro-bata, & quantum in ipsis fuerit retractata, ac praestito per eos in manibus tuis juramento, quod praedictum Guillelmum Humbertum a Praecipia-no in Decanum dictae Ecclesiae Bisuntin. nunquam agnitum, sed dictum Joannem de Wattenille pro legitimo Decano ejusdem Ecclesiae agnituri sint, confectoque super his publice Instrumento, quod suo sigillo clausum, & obfirmatum ad Nos, & hanc San. Sedem quamprimum transmitti de-beat, ab excommunicatione, ac suspensione, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exerci-tio quorumcumque Officiorum, ac privatione vocis activae, & passivae, ac omnium fructuum eorum, Praebendarum, & aliorum Beneficio-rum Ecclesiasticorum, & quotidianarum etiam distributionum, aliisque sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, quas propter praemissa quomolibet incurrerunt, auctoritate nostra Apo-stolica arbitrio pariter tuo in utroque foro ab-solvat, & totaliter liberes.

§. 19. Dictasque poenas, necnon fructus, & distributiones huiusmodi per eos propter eadem praemissa forsitan indebite perceptos, ita tamen, ut fructus quidem, qui juxta praefatarum Alexan-dri praedecessoris literarum dispositionem in pau-perum eleemosynas distributi, & erogati fue-rint, distributiones vero, quae caeteris Ecclesiae deservientibus accreverint, & inter eos etiam di-stributae reperiantur, repetere nullo modo pos-sint, eis, & eorum cuilibet dicta auctoritate gra-tiose remittas, & condones.

§. 20. Ac eum eis, & eorum quolibet super irregularitate per eos, quia censuris huiusmodi propter praemissa innodati Sacrosanctum Missae Sacrificium, & alia divina officia celebraverunt, & alias in ordinibus suis ministrarunt, quomolibet contracta, itaut illa, & iisdem praemissis non obstantibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obest impedimentum, clericali charac-tere, quo alias rite insigniti fuerunt, illiusque pri- vilegiis, ac susceptis per eos pariter alias rite Mi-noribus, & Sacris, etiam Presbyteratus Ordini-bus uti, & quatenus illos nondum susceperint, ad illos, si ad id idonei reperiantur, servatis alias servandis promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite pos-sint & valeant respective, ac ad alium quemcum-que effectum etiam specifica, & individua men-tione, & expressione dignum auctoritate, & ar-bitrio praedictis dispenses, omnemque inhabili-tatem, & aliam quamcumque maculam, sive no-tam contra eos ex praemissis quomodolibet insur-gentem, seu resultantem, ab eis, & eorum quo-libet penitus, & omnino abstergas, & aboleas. Nos enim quamcumque necessariam, & opportu-nam ad praemissa facultatem tibi harum serie ea-dem auctoritate tribuimus, & impartimur.

§. 21. Non obstantibus praemissis, ac Aposto-licis, in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon omnibus, & singulis illis, quae praefatus Alexander praedecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, caeterisque contrariis quibus-cumque.

DD. Censuratum, & poenarum absolutionem committit Archiepiscopo repetita per Denunciatos declaratione, prout in rub.

Ut fructus, & distribu-tiones inde-bite percep-tas eis gra-tiose remittat & sub qua forma.

Ut cum eis dispense super irregularitate occasione praemissorum contracta, non autem ex alia causa.

Ut omnem inhabilitatis, ac aliam quamlibet maculam, seu notam ab eis abstergat.

Contrariis derogat.

1674.

S. Pontifex non intendit per hanc ab-
solutionem
aliquid præ-
judicium in-
ferre eis qui
a præd. De-
nunciatis ali-
quo damno
affecti fue-
runt.

Dat. 16. Nov.
1674. An. 5.

§. 22. Cæterum non intendimus per præfentes
literas cuiquam eorum, qui a præfatis Marco,
ac Joanne, & Claudio Francisco, necnon Philip-
po Canonico earumdem præfentium vigore ab-
solvendis, seu eorum aliquo ex causa, seu oc-
casionè electionis supradictæ, seu eorum, quæ
inde secuta sunt, aut emerferunt, aliquo dam-
no, vel detrimento affecti fuerunt, ullum,
etiã minimum præjudicium inferre, aut inde
quoquomodo inferri posse, sed unicuique Jura
sua salva, & illæsa remanere declaramus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1674. Pon-
tificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Secret. in libr. 5. diver. fol. 250.

LXXII.

Declaratio nullitatis Articulorum Tractatus Pa-
cificationis anno 1603, inter Ducem Sabau-
diæ, & Genevenses hæreticos inita, in iis,
quæ Catholicæ fidei, & Ecclesiæ Juribus, liber-
tatisque, & immunitati Ecclesiasticæ præjudi-
cialia sunt.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex æqui bonique supremus
Afferor in Terris à Domino constitutus,
orthodoxæ Fidei integritatem, & Ecclesiasticam
libertatem, & immunitatem, Ecclesiarumque,
& locorum piorum jura facta tueri, ac ad-
versus quascumque pactiones, & conventiones,
per quas illis aliquid præjudicii inferri posset,
tradita sibi divinitus potestate asserere tenetur,
sicut omnibus mature consideratis, æquitati, &
Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitrat-
ur.

Referetur tra-
ctatus Pacifi-
cationis ini-
tus die 21. Ju-
lii 1603. in-
ter Sabaudicæ
Ducem, &
Pedemontis
Principem
ex una, ac
Magistratus,
& Consilium,
hominumque d. Ci-
vitatibus Gene-
vensis.

§. 1. Cum itaque sicut ad Apostolatus Nostri
notitiam, non sine gravi animi nostri molestia,
pervenit, dudum videlicet die 21. Julii 1603. in
Loco S. Juliani inter bo. mem. Carolum Emma-
nuelem, dum vixit, Sabaudicæ Ducem, & Pede-
montis Principem ex una, & tunc existentes Ma-
gistratus, ac Consilium, & Homines Civitatis
Genevensis ex altera partibus ad sedandos motus
bellicos, qui inter eos orti fuerunt, initus fuerit
tractatus Pacificationis in plures articulos distin-
ctus, quorum nonnullis conventum fuit, ut quæ-
dam Terræ bona, redditus, & jura ad Cathedra-
lem Ecclesiam Genevensem, illiusque Episcopum,
ac Capitulum, & Canonicos, eorumque mensas
Episcopalem, & Capitularem, necnon particula-
res, aliasque Ecclesias, Monasteria, & loca pia,
illorumque personas respectivè legitime spectan-
tia, quorum nonnulla ex manibus hæreticorum
Genevensium recuperata fuerant, ipsi hæreticis
etiã cum fructibus, & redditibus interea per-
ceptis, seu decursis redderentur, & restitueren-
tur, ac penes illos, prout antea eo scilicet tem-
pore, quo ab eis occupata, & usurpata fuerant,
remanerent.

Item, ut
quædam bona,
ad Cathedra-
lem, & Ca-
pitulum,
aliasque Ec-
clesias, spec-
tantia, ipsi
hæreticis re-
stituerentur
etiã cum
fructibus in-
terea decur-
sis.

§. 2. Illi quoque hæretici, qui propter hære-
sim ex partibus Catholicorum in Civitatem Ge-
nevensem profugerant, ibique asylum hæresis in-
venerunt ad eorum bona, & Domos in partibus
Catholicorum consistentia reverti, ipsique bonis
frui, & certis anni temporibus, tametsi hæresim
profiterentur, in eisdem Catholicorum partibus
impune morari possent, nec Cives, Burgenses,
& habitatores dictæ Citatis Genevensis, eorum-
que famuli, & domestici, dum in eorum bonis,
& domibus in dominio dicti Caroli Emmanuelis
Ducis consistentibus habitarent, ex causa hære-
sis, quam profitebantur, molestari, vel inquie-
tari, sed ibidem libere vivere valerent.

Quod hære-
tici qui Ge-
nevam pro-
fugerant ad
eorum Do-
mos, & bona
in partibus
Catholico-
rum reverti,
impune ali-
quando pos-
sent.
Et in Domi-
bus in Domi-
nio d. Ducis
consistenti-
bus possent
libere vi-
vere.

§. 3. Sententiæ à Genevensibus hæreticis, dum
loca Catholicorum usurpata retinebant, ac Judi-
cibus inferioribus per eos deputatis latæ cum
subhastationibus inde secutis effectum habere debe-
rent; Decreta vero, & sententiæ contra eosdem
Genevenses hæreticos super bonis, & fructibus
Ecclesiasticis prius per eos usurpatis, emanata,
& emanatæ nullius roboris, & momenti rema-
nerent; & quidquid dicta Civitas Genevensis a
certo tempore ex laudemis, decimis, censibus,
& redditibus Ecclesiasticis percepisset, id ad com-
modum ejusdem Civitatis, liberatis debitoribus
à novæ solutionis onere, remanere deberet, va-
lidæque essent investituræ bonorum Ecclesiasti-
corum, quas privati ab eisdem Genevensibus hæ-
reticis interea reportassent, nec novas investitu-
ras accipere tenerentur, & alias prout in instru-
mento, seu scriptura super tractatu Pacificatio-
nis hujusmodi confecto, seu confecta, & subinde
utrumque ratificato, seu ratificata, uberius dicitur
contineri.

§. 4. Et licet Beneplacitum hujus S. Sedis Apo-
stolicæ super rebus, bonis, & juribus ad Eccle-
sias, Monasteria, & loca pia, eorumque perso-
nas spectantibus, de quibus in Tractatu Pacifi-
cationis hujusmodi conventiones inita fuerunt,
nunquam impetratum, vel concessum reperia-
tur, notoriique Juris sit ejusmodi pactiones, &
conventiones de rebus Ecclesiæ, absque dictæ
Sedis Nostræ auctoritate initas nullius esse robo-
ris, & momenti: quinimo fel. rec. Urbanus Papa
VIII. prædecessor Noster jura dictæ Sedis Apo-
stolicæ, & Romanæ, ac inferiorum Ecclesiarum,
& personarum Ecclesiasticarum a quibuscumque
præjudicialibus hujusmodi, per quandam suam
Constitutionem die 5. Junii 1641. editam ampli-
sime præservaverit; nihilominus hæretici Gene-
venses prædicti prætextu ejusdem tractatus Paci-
ficationis, & sub illius clypeo terras, bona, red-
ditus, & jura ad Cathedralem Genevensem, il-
liusque Episcopum, ac Capitulum, & Canoni-
cos, eorumque Mensas Episcopalem, & Capitula-
rem, necnon particulares, aliasque Ecclesias,
Monasteria, & loca pia, illorumque respective
Rectores, & personas legitime, ut præfertur,
spectantia retinere, illaque usurpare, & legiti-
mos illorum Dominos inde excludere, alios-
que Catholicos expellere non cessent, in gravissi-
mum Ecclesiarum, ac Mensarum, Monaste-
riorum, & locorum piorum, illarumque perso-
narum damnum, & præjudicium; quinimo in
Terris Catholicorum impune morari præsum-
mant, non sine subversionis ipsorum Catho-
licorum periculo, fideique Catholicæ detri-
mento:

§. 5. Hinc est, quod Nos ejusdem fidei Ca-
tholicæ conservationi, ac Ecclesiarum, Mona-
steriorum, & locorum piorum hujusmodi, illa-
rumque personarum præfatarum indemnitati ex
commisisti Nobis divinitus pastoralis officii debi-
to, providere cupientes, ac memorati Urbani
prædecessoris vestigiis inhaerentes, necnon Ins-
trumenti, seu scripturæ Tractatus Pacificationis
hujusmodi, omniumque, & singulorum inibi
contentorum, & aliorum quorumcumque etiã
specificam, & individuum mentionem, & expres-
sionem de necessitate requirentium tenores, &
datas, etiã veriores, cæterave quælibet etiã
speciali mentione digna, præfentibus pro plene,
& sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum
insertis, & exactissime specificatis habentes, Mo-
tu proprio, ac ex certa scientia, & matura deli-
beratione, deque Apostolicæ potestatis plenu-
dine prænarratos, & alios quomodolibet d. Tra-
ctatus Pacificationis articulos, cæteraque in in-
strumento, seu scriptura hujusmodi contenta,
quæ Catholicæ fidei, divino cultui, animarum
saluti, Sedi Apostolicæ, Cathedrali Geneven., il-
liusque Mensis Episcopali, & Capitulari, ac par-

1674.

Quod sen-
tentiæ à Ge-
nevensibus
hæreticis la-
tæ dum loca
Catholicorum
usurpata
retinebant
cum subhast-
ationibus
inde sequitis
effectum ha-
bere debe-
rent, senten-
tiæ vero, &
Decreta con-
tra d. Gene-
venses super
bonis, &
fructibus Ec-
clesiasticis
antea per eos
usurpatis,
nullius essent
momenti.
Quidquid d.
Civitas a cer-
to tempore
ex redditibus
Ecclesiasticis
percepisset id
ad ejus com-
modum re-
manere de-
beret.
Quod valide
essent investi-
turæ bonorum
Ecclesiasticorum à
Genevensi-
bus reporta-
te.

Hujusmodi
pactiones
absque bene-
placito S. Se-
dis inita nul-
lius roboris
sunt.
Urban. VIII.
jura Roma-
næ, & infe-
riorum Ec-
clesiarum à
quibusvis
præjudiciali-
bus amplissi-
me præser-
vavit.

Sub prætex-
tu dicti tra-
ctatus Paci-
ficationis hæ-
retici Gene-
venses bona,
jura, & red-
ditus Eccle-
siarum &
Monasterio-
rum, prout
in rubrica re-
tinere, &
usurpare non
cessant.

Pontifex mo-
tu proprio
dictos articu-
los ipso jure
nulla, & irri-
ta declarat.